

Jerg Albreht je rođen 1981. u Bonu, odrastao u Dortmundu, živi u Berlinu.

Piše prozu, drame, audio drame, eseje. Objavio je romane *Drei Herzen* (2006), *Sternstaub*, *Goldfunk*, *Silberstreif* (2008) i *Beim Anblick des Bildes vom Wolf* (2012) u okviru izdavačke kuće Wallstein.

Godine 2007. dobio je književnu nagradu pokrajine Severna Rajna-Vestfalija. Godine 2009 dobio je stipendiju Njujork Nemačkog fonda za književnost, a 2010/11 bio je godišnji stipendista u Gracu.

<http://fotofikautomat.de>

Andres Barba Muniz (Madrid, 1975) je španski romanopisac, esejista, prevodilac.

Njegova dela prevedena su na engleski, francuski, nemački, bugarski, italijanski, rumunski, srpski, holandski, grčki i arapski jezik. Objavio je dvanaest knjiga, među kojima su tri romana za decu. Osvojio je književne nagrade Torrente Ballester, Anagram i Juan marta. Takođe je bio među finalistima ugledne književne nagrade Herralde. U 2010. časopis Granta uvrstio ga je u listu od dvadeset najvažnijih mladih pisaca sa španskog govornog područja.

MIRJANA ĐURĐEVIĆ (1956), doktorka tehničkih nauka, profesorka, književnica. Napisala seriju od šest parodija na kriminalističke romane s detektivkom Harijetom kao glavnom junakinjom: „Ubistvo u akademiji nauka“, „Parking svetog Savatija“, „Deda Rankove riblje teorije“ (nagrada Žensko pero za 2004), „Jacuzzi u liftu“, „Prvi drugi, treći čovek – srpske legende“ i „Čim preživim ovaj roman“. Takođe „Čas anatomije na Građevinskom fakultetu“, non-fiction; romane „Treći sektor ili sama žena u tranziciji“ i „Aždajin osmeh“; istorijsku metafikciju „Čuvari svetinje“, „Kaja, Beograd i dobri Amerikanac“, za koju je dobila regionalnu nagradu „Meša Selimović“ za najbolji roman objavljen na prostoru Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Crne Gore u 2009. godini, i „Bremasoni“. Živi i piše u Beogradu.

Tea Tulić rođena je u Rijeci 1978. godine. Predsednica je riječke udruge Katapult, koja se bavi edukacijom u izdavaštvu i promovisanjem mladih pisaca iz Hrvatske. Koordinatorica je programa u Savezu udruga Molekula.

Piše uglavnom kratke prozne tekstove, koje je objavljivala u književnim časopisima: „Zarez“, „Ulaznica“, „Knjigomat“ i „Slijepi putnik“ i koje je javno čitala po bibliotekama, knjižarama i domovima kulture u Hrvatskoj i Srbiji u sklopu raznih književnih programa.

Godine 2011. objavila je svoju prvu knjigu, fragmentarni roman/zbirku crtica „Kosa posvuda“. Tim romanom osvojila je nagradu „Prozak“ koju dodjeljuje časopis „Zarez“ i Algoritam za najbolji neobjavljeni rukopis u kategoriji autora/ke do 35 godina.

Edo Popović rođen je 1957. u Livnu, u Bosni i Hercegovini. Godine 1968. sa porodicom se preselio u Zagreb, gde i danas živi. Studirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu; 1981. diplomirao je komparativnu književnost, apsolvirao hrvatski jezik i jugoslovenske književnosti, a potom je napustio studije.

Slobodni je pisac, hodač i aktivista. Objavio je knjige proze: „Lomljenje vjetra“ (2011), „Priručnik za hodače“ (2009), „Oči“ (2007), „Tetovirane priče“ (2006, u saradnji sa crtačem Igorom Hofbauerom), „Dečko, dama, kreten, drot“ (2005), „Plesačica iz Blue Bara“ (2004), „Izlaz Zagreb jug“ (2003), „Koncert za tequilu i apaurin“ (2002), „Kameni pas“ (2001), „San žutih zmija“ (2000), „Ponoćni boogie“ (1987). Romani su mu prevedeni na desetak jezika. Nemačka kritika i publika s posebnom su naklonošću prihvatile njegove romane.

Uglješa Šajtinac rođen je u Zrenjaninu 1971. godine. Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, na odseku Dramaturgija, diplomirao je 1999. godine. Iste godine dobio je nagradu „Josip Kulundžić“ za najboljeg studenta dramaturgije, kao i nagradu „Slobodan Selenić“ za najbolji diplomski tekst - „Pravo na Rusa“. Od 2005. počinje da predaje dramaturgiju na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Od 2003. do 2005. bio je dramaturg Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu. U istom periodu kao urednik potpisao je izdanje zbirke novih dramskih tekstova mladih pisaca PROJEKAT 3 čije su drame bile izvedene u okviru istoimenog festivala u maju 2005. u SNP-u. Za predstavu „Hudersfild“ dobio je nagradu „Jovan Sterija Popović“ za najbolji savremeni dramski tekst na Sterijinom pozorju 2005, a 2008. godine dobio je nagradu „Biljana Jovanović“ za prozu „Vok ON!“. Kratku prozu objavljuvao je u brojnim domaćim književnim časopisima, a redovno u kikindskom „Severnom bunkeru“. Za roman „Sasvim skromni darovi“ dobio je „Vitalovu nagradu“ 2012. Objavio je romane „Nada stanuje na kraju grada“, „Čuda prirode“ i priče u antologijama „Predsmrtna mladost“, „Pseći vek“ i „Čemer“.

Damir Avdić rođen je u Tuzli 1964. Osnivač je benda *Rupa u zidu*, s kojim je snimio pet albuma: *Samo hladno* (1991), *Budi samo na distanci* (1994), *Love Me My Darling* (1995), *Laku noć pacijenti* (1996), *Kora* (1999). Objavio je romane *Na krvi ćuprija* (2005), *Enter Džehenem* (2009), *Tiket za revoluciju* (2012) i zbirku poezije *Kuda sestro*. Samostalno je

objavio četiri albuma: *Od trnja i žaoka* (2004), *Mrtvi su mrtvi* (2008), *Život je raj* (2010) i *Mein kapital* (2012). Godine 2007/2008. komponirao je, izveo muziku i glumio u predstavi *Einkindunsererzeit* (Hamburg) redatelja Branka Šimića. Po romanu *Na krvi ćuprija* napisao je monodramu *Most na krvi* (gledališće Glej, Ljubljana) koju je postavio na scenu s redateljom Maretom Bulcom. Godine 2011. napisao je muziku za dokumentarni film *Totalni gambit*, a 2012. za igrani film *Arheo*, oba u režiji Jana Cvitkovića. Muziku za predstavu *Svinje* (gledališće Glej), u režiji Renate Vidič, napisao je 2012. godine, kao i muziku za predstavu *Muhe* (Celjsko narodno gledališće), u režiji Janeza Pipana.

Tomas Glavinic je jedan od najznačajnijih austrijskih pisaca mlađe generacije. Rođen je 1972. u Gracu, živi u Beču. Pre književne karijere, radio je kao taksista i u marketingu. Piše romane, eseje, kratke priče i radio drame još od 1991. godine. Debitovao je knjigom "Ljubav prema remiju Karla Haffnera" 1998. godine, i od tada je objavio devet knjiga, među kojima su i romani «Ubojica s kamerom» i «Noćni rad», knjigu koja je nominovana za nagradu Man Booker. Dobitnik je prestižnih književnih nagrada u Austriji, Nemačkoj i širom Evrope.

Laslo VEGEL (Végel László), prozni i dramski pisac, esejista i kritičar, rođen je u Srbobranu 1941. godine. Studirao je mađarski jezik i književnost na novosadskom, i filozofiju na beogradskom univerzitetu. Bio je novinar, član redakcije novosadskih časopisa „Új Symposion” i “Polja”, zagrebačkog “Prologa”; glavni urednik novosadske Tribine mladih; urednik subotnjeg kulturnog dodatka lista “Magyar Szó” (1971-1980); dramaturg Televizije Novi Sad (1980, otpušten 1992); stalni pozorišni kritičar lista “Politika”; koordinator novosadske kancelarije Fonda za otvoreno društvo (1994-2002). Član Društva književnika Vojvodine, Društva lepe književnosti (Budimpešta), Srpskog P.E.N. centra i Saveza novinara Mađarske.

Dobitnik je: nagrade Mladost (za roman Memoari jednog makroa) (1969); Oktobarske nagrade grada Novog Sada, nagrade za književno stvaralaštvo (1988); Ady Endre (za književno stvaralaštvo), (1993); nagrade Slobodne štampe (za knjigu eseja Odricanje i opstajanje), (1994); nagrade Déry Tibor (za prozno stvaralaštvo) (1995); nagrade Jelenkor (za knjigu Eksterritorijum) (2000), Zlatne povelje predsednika Republike Mađarske za celokupni književni rad, (2000) nagrade Knjiga godine (za Eksterritorium), (2001); nagrade Füst Milan, za književno stvaralaštvo (2003); Pulitzerove nagrade – Budimpešta (2005), nagrade 1. februara, grada Novog Sada (2005); nagrade za kvalitet časopisa “Mozgo vilag”

(2008) ; nagrade Košut (2009). Odlikovan je Oficirskim krstom predsednika Repulike Mađarske (2005).

Vladimir Pištalo rođen je u Sarajevu 1960. godine. U Beogradu je završio osnovnu školu i gimnaziju. Studirao je prava, a doktorirao je amerčku istoriju na Univerzitetu u Novom Hempširu, u Sjedinjenim Amerčkim Državama. Pre nego što je otputovao u Sjedinjene Amerčke Države 1993, radio je kao novinar. Sada radi kao profesor na Beker koledžu u Masačusecu, gde predaje američku i svetsku istoriju.

Prvu priču Pištalo je objavio u književnom magazinu kad mu je bilo 18 godina a prvu knjigu kad je imao 21 godinu. Kao student postaje koosnivač književne grupe *Beogradska Manufaktura Snova*. Objavio je 11 knjiga u rasponu od poetske proze do romana: "Slikovnica", "Noći", "Manifesti", "Kraj veka", "Vitraž u Sećanju", "Aleksandrida", "Priče iz celog sveta", "Milenijum u Beogradu", "Tesla, portret među maskama", "Venecija". Njegove priče zastupljene su u svim važnijim antologijama srpske i bosanske proze. Knjige su mu prevedene na engleski, francuski, nemački, italijanski, bugarski, ruski, makedonski, češki, mađarski, slovački, rumunski i danski jezik. Za roman "Tesla, portret među maskama" dobio je NIN-ovu nagradu za najbolji roman u 2008, kao i Nagradu biblioteka Srbije za najčitaniju knjigu u 2009. godini.

Daniela Seel, rođena 1974 u Frankfurtu na Majni, pesnikinja, urednica, prevodilac i izdavač - u izdavačkoj kući *kookbooks - lab for poetry as life form*. Njene pesme objavljivane su u časopisima i antologijama kao što su *Edit, Neue Rundschau, Zwischen den Zeilen, Lyrik von Jetzt* (DuMont 2003), and *Jahrbuch der Lyrik* (S. Fischer 2009, DVA 2011). Prvu knjigu *ich kann diese stelle nicht wiederfinde* objavila je u okviru izdavačke kuće *kookbooks* u martu 2011. Dobitnica je mnogih nagrada za poeziju, kao što su Friedrich-Hölderlin-Förderpreis, Ernst-Meister-Förderpreis i Lotto Brandenburg Kunstpreis Literatur. Daniela Seel živi u Berlinu.

Mirjana Novaković je rođena 1966. godine u Beogradu. Njene priče i romani prevedeni su na francuski, engleski i nemački jezik. Prva njena knjiga "Dunavski apokrifi" (1996) sastoji se iz dve novele: Gromovska legija i Jevanđelje po žednoj. Prvi roman "Strah i njegov sluga" (2000) našao se u finalu izbora za NIN-ovu nagradu. Ovaj roman je do sada objavljen u sedam izdanja i po njemu je igrana predstava na BELEFU 2003. Drugi roman "Johann's 501" dobio je nagradu "Lazar Komarčić" za najbolji roman naučne fantastike u 2005. godini. Treći roman "Tito je umro" objavljen je 2011.

Zoran Ferić rođen je 1961. u Zagrebu. Osnovnu školu upisao je u Mesićevoj 35 i u istoj zgradi proveo dvanaest godina svoga školovanja: osmoljetku i gimnaziju. Onda je nakratko napustio spomenutu zgradu da bi na Filozofskom fakultetu završio jugoslavistiku, pa se nakon završena studija opet vratio i od tada muči djecu Homerom i Marulićem, već sedamnaest godina. Priče je objavljivao po časopisima i novinama od 1987. godine. Prvu knjigu objavio je relativno kasno, kao tridesetogodišnjak, a za drugu, „Anđeo u ofsajdu“, dobio je nagradu Jutarnjeg lista i Gjalski za najbolju knjigu te godine (2000.). Njegova najznačajnija djela su: „Mišolovka Walta Disneya“, priče (1996), „Quatro stagioni“, priče, s Miroslavom Kišom, Robertom Mlinarcem i Borisom Perčem (1998), „Anđeo u ofsajdu“, priče (2000), „Smrt Djevojčice sa žigicama“, roman (2002) „Otpusno pismo“, kolumne (2003), „Djeca Patrasa“, roman (2005), „Simetrije čuda“, sabrane proze (2008), „Kalendar Maja“ (2011). Knjige su mu prevedene na njemački, engleski, poljski, ukrajinski, slovenski i talijanski, a priče na engleski, mađarski, španjolski, poljski, slovački i talijanski. Živi u Zagrebu.

Valeri Friš rođena je 1989. u Gracu, u Austriji. Članica je mlade književne organizacije

Grazer plattform, a dela su joj objavljivana u raznim antologijama i književnim časopisima, uključujući i *manuskripte*, *LICHTUNGEN*, *Wortlaut* and *Korso*. Dobitnica je brojnih nagrada i književnih stipendija, među kojima su sponzorska nagrada za književnost grada Graca, i književna stipendija austrijskog Ministarstva obrazovanja, umetnosti i kulture.

Valeri Friš je fotograf, svetski putnik i entuzijasta. Njen debitantski roman *Die VerkörperungEN* objavila je izdavačka kuća Leykam 2011. godine.

Igor Štiks rođen je 1977. godine u Sarajevu. Doktorirao je na Institutu za političke studije u Parizu (Sciences Po) i na Northwestern University u Čikagu, a od 2009. je postdoktorski istraživač na Univerzitetu u Edinburgu. Za svoj prvi roman *Dvorac u Romagni* (2000) dobio je nagradu *Slavić* za najbolju debitantsku knjigu. Ovaj roman je do sada objavljen na nemačkom, engleskom i španskom jeziku. Njegov drugi roman *Elijahova stolica* (2006) dobio je nagrade *K. Š. Gjalski* i *Kiklop* za najbolje prozno delo godine, a preveden je do sada na desetak evropskih jezika. Odlomak iz romana uvršten je u antologiju *Best European Fiction* (Dalkey Archive, 2010). Po ovom romanu napravljena je predstava u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, koja je osvojila Grand Prix BITEF-a 2011. Njegova

prva knjiga poezije *Povijest poplave* izlazi 2008. godine. Sa Srećkom Horvatom objavio je politički esej *Pravo na pobunu – uvod u anatomiju građanskog otpora* (2010).

Sreten Ugricic je srpski književnik („pisac, filozof, konceptualni umetnik, astronom“- kako ume za sebe da kaže) koji je od 2001. bio je upravnik Narodne biblioteke Srbije, do 2012. godine. Dela koja je objavio su: “Upoznavanje sa veštinom”, priče o ženama i metafizici, 1985.

“Neponovljivo Neponovljivo”, četvorjevanđelje postmodernog romantizma sa komentarima, 1987.

“Maja i ja i Maja”, roman o odrastanju, 1993.

“Stance” (u koautorstvu sa Branislavom Dimitrijevićem), monografija o slikaru Mileti Prodanoviću, 1996.

“Infinitiv”, studija o jednom izmišljenom savremenom amerčkom filozofu, 1997.

“Bog jezika i druge priče”, priče o malom i velikom Hristu, 2000.

“Večeras u Emausu”, kolekcija izabranih priča, 2003.

“Razlozi za oprostaj”, tri eseja (predavanje održano u Vukovaru), 2006.

“Uvod u astronomiju”, ogledi o statusu uobrazilje i odgovornosti u Srbiji, 2006.